

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ 2α : 'Από την ζωή της αγγλικής Νεολαίας. Σημειώσεις της εβδομάδος. ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑΪ ΜΗ: 'Ο πρωτόγονος άνθρωπος και η τέχνη του (έπιστημονικόν άρθρον).

ΣΕΛΙΣ 3η: 'Αρθρον ή πρώτη κοινωνική εμφάνισι της Νεολαίας, ή συμμετοχή της οργανώσεως εις τον έορτασμόν του Μεσολογίου. Α. ΛΙΑΗ: (Ποίημα).

ΣΕΛΙΣ 4η: Θ. ΔΡΑΚΟΥ: Συσσίτια στα ελληνικά σχολεία (ρεπορτάζ).

ΣΕΛΙΣ 5η: ΣΤ. ΞΕΝΟΥ: 'Η ήρωϊς της Έλληνικής 'Επανάστασεως (μυθιστόρημα).

ΣΕΛΙΣ 6η: 'Ο πρωταθλητής του Ρίγκ (μυθιστόρημα).

ΣΕΛΙΣ 7η: Δ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα 75 χρόνια της 'Ελληνικής Δυναστείας, ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ κλπ.

ΣΕΛΙΣ 8η και 9η: 'Η έγκύκλιος του κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ δια την Νεολαίαν. ΕΡΓΑΤΕΣ 1938 (καμπάνια). ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ ό ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΣ.

ΣΕΛΙΣ 10η: 'Η κίνησις των επαρχιακών οργανώσεων

ΣΕΛΙΣ 11η: 'Η αθλητική σελίς — 'Η Αύτοθυσία (διήγημα).

ΣΕΛΙΣ 12η: Διάφορα.

ΣΕΛΙΣ 13η: ΑΙ τελευταίαι στιγμαί του λόρδου Βύρωνος στο Μεσολόγγι (άρθρον του κ. ΦΑΝΗ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ).

ΣΕΛΙΣ 14η: 'Η Νεολαία και οι ανάγνώσται της. 'Η στήλη του ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ.

ΣΕΛΙΣ 15η: Τα γεγονότα ολοκλήρου της ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ειδήσεις της οργανώσεως, φωτογραφικό ρεπορτάζ κλπ.

Η ΕΘΝΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΑΣ

ΕΛΕΤΟΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1-7581α
ΗΜΕΡΩΝ 16-8-85
36000

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΓΙΑ ΜΑΣ 'Η μνημειώδης έγκυκλιός του

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ

Ο 'Εθνικός Κυβερνήτης κ. Ίωάννης Μεταξάς, θεωρών την 'Οργάνωσιν της 'Εθνικής Νεολαίας ως έργον πρωτίστης 'Εθνικής σημασίας ανέλαβε αυτοπροσώπως το έργο της παρακολούθησώς του έργου της.

Σχετική με την προσπάθειαν του ταύτην, είνε η έμπνευσμένη έγκυκλιός του προς τους κ.κ. Νομάρχας του Κράτους και τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς, οι οποίοι παρέχει οδηγίας και υποδείξεις δια την καλύτεραν 'Οργάνωσιν της 'Εθνικής 'Οργανώσεως της Νεολαίας. 'Η πατριωτική αυτή έγκυκλιός του 'Εθνικού Κυβερνήτου δεικνύει περιτρώως το πατριωτικόν ενδιαφέρον και την άπεραντον αγάπην του προς την νεολαίαν, την οποίαν καθεξής εις τόν δυνάμεν αλλά υπέρχον όδρμον της κρείττης και πιο καθήκοντος. Περὶ τούτου είνε τούτων δε έμλλη ενυπότακτερον η πατριωτική έγκυκλιός του κ. Μεταξά, ήτις παρατίθεται κατωτέρω ελάλητως.

Από της 4 Αυγούστου 1936 μέχρι σήμερα ηνυχάζοντες η ασχολείαν έντατικώς με την ικανοποίησιν των μέλλων έπενευσών Κρατικών και 'Εθνικών άναγκών, ίνα τώ εξουθενωμένον από την κομματικήν άσυνειδήσιαν Κράτος σταματήσει από τόν κατήφορον, εις τόν όποιον έφέρτε άσυγκράτητον και τραπή προς την όδόν της Προόδου και της άναγεννήσεως προς την οποίαν όδύνηται. Αί άσχελείαί αύται δέν μεν έπείτρεφαν να έπιληφθώ αυτοπροσώπως ένός έτι μεγάλου έθνικού έργου, της 'Οργάνωσεως της 'Εθνικής μας Νεολαίας. Είναι άλλωςθι να έλθωσιν μέτρα, ίνα, εξελθούσας άξίολογας πρωτοεκυκλίας, άλλ' 'Οργάνωσις συστηματική της Νεολαίας με ασφώς καθορισμένους σκοπούς και με τή ένδεικνυμένην προς εξυπηρέτησιν αυτών μέσα δέν έγιναν άκόμη.

Επίστευι η στιγμή, να έπιληφθώ έν έλε μολύ του μεγάλου τούτου έργου. Αί προσπάθειαι μας δια την άνασύνταξιν του Κράτους, την 'Οργάνωσιν της 'Εθνικής ήμιν άμύνει, την έντέλειαν των παραγωγικών έργων, κ.λ.π. δά είναι άσκατοι, άν παραλληλώς δέν προετοιμαζώμεν την νέαν γενεάν, την σμηνερν νεολαίαν, την 'Ελλάδα της αύριον, ίνα άπέθι ίκανή να μάς διαδεχθή και να συνεχίση τό έργον της 'Εθνικής άναγεννήσεως. Δι' αυτό θεωρώ την 'Οργάνωσιν της Νεολαίας ως έργον πρωτίστης 'Εθνικής σημασίας και άπεσφάζω να προβώ εις αύτην άναλαμβάνων αυτοπροσώπως την κατεύθυνσιν της μεγάλης αυτής προσπάθειας.

Η 'Οργάνωσις της Νεολαίας δά διακρίβη εις δύο μεγάλους κλάδους. Είς την 'Οργάνωσιν του πλαισίου του Σχολείου και εις την 'Εξωσχολικήν 'Οργάνωσιν. Διά την πρώτην δά άσχελεθώ, συμφώνως προς τας οδηγίας μου, αι εκπαιδευτικαί άρχαί. 'Η δεύτερά 'Οργάνωσις, η 'Εξωσχολική, περιλαμβάνει άπαντας τους νέους, πρώτον μόν τούς έκτός τών σχολείων, δια τούς όποιους εύδελμία υπάρχει μέχρι τούδε φροντίς, έπειτα δά και τούς νέους μαθητάς τών Σχολείων, οι όποιοι επιτρέπεται να μετεχώσιν τών 'Εξωσχολικών 'Οργανώσεων, λαμβανόμενην προνοσίαν ώστε η συμμετοχή των αυτών να μη διαταράσση τας σχολείας αυτών 'Εργασίας και τας προς τώ Σχολείον υπερχωρούς των. Διά την 'Εξωσχολικήν αυτήν 'Οργάνωσιν δά 'Εργασθίτε έλε οι Νομάρχαι, έκαστος τών όποιων κατέστη, υπεύθυνος, άπάντων μου δια την 'Εξωσχολικήν 'Οργάνωσιν της νεολαίας του Νομού του.

Σκοπός της 'Ελης 'Οργάνωσεως της νεολαίας έν γενικήν γραμμήν είνε αύτός ότος ο σκοπός δά τόν όποιον υπάρχει τό Κράτος. 'Η διατήρησις του 'Ελληνικού Έθνους ως λογικού παράγοντος πρέσβει έν τώ μέλλοντι και η δημιουργία του πρώτου 'Ελληνικού Πολιτικού πολιτισμού άνωτέρου τών παρελθόντων και ίκανού να κρατήσει τό 'Εθνος μας μαζύ άκείνων που θέλουν, δύνανται να άξίζων να ήσουν.

Πρέπει έπομένως να διδάσκωμεν την νεολαίαν ότι χρειάζεται, δια ν' αποκτήση συνειδήσιν της άποστολής της.

Κάθε νέος πρέπει να μάθη τας υποχρεώσεις που έχει προς τόν έαυτόν του, προς την οικογένειάν του, προς την κοινωνίαν, προς την Πατρίδα. 'Η έπιτυχής διάσκαχία των υποχρεώσεων αυτών άποτελεί την καλύτεραν 'Οργάνωσιν της 'Εθνικής Νεολαίας.

Θά άρχίσωμεν λοιπόν από την 'Εκπαιδευτικήν των υποχρεώσεων του νέου προς τόν έαυτόν του. Θά χρησιμοποιήσωμεν δι' αυτό τόν έλευθερον από της 'Εργασίας χρόνον του. Είς 'Εκπαιδευτικήν έργασίαν δέ ένός καταλλήλου έμαδέρου, σάφηνος, γνωρίζοντες τή έφείλει να κμην και πώς πρέπει να 'Εργασθ, δά διδασχθί κάθε νέος, ότι η ζωή είναι ένως συνεχής άγών. μια πάλι πάλι την κακοτυχίαν, τας αντίθετους περιστάσεις και την άνάγκην, άγών δ όποιος πρέπει να διεξάγεται με ήθικα μέσα, με πίστιν και αξιοδεξιάν δια την νικήν και με τή έρέσιν που πρέπει ο καθεείς ν' αναζητή εις την προσωπικήν τά του. Όσον τά έρέσια αυτά είναι άφθονα και καλά, τόνος η έπικρατήσις είναι 'Εξοφλισμένη. 'Αν όμως λείπει, λείπει και η πίστις και η αξιοδεξία, λείπει η διάθεσις δια τόν άγώνα και δ άπαισιόδεξός δια την ζωή η πέφτει νικημένος πρὸς τή άγώνισή η καταφύγει εις άνήθικα μέσα, άνάξια η άγώνισθις δια νή νικήσθι.

Όι νέοι μας πρέπει να παρασκευασθώσιν δια τόν άγώνα της ζωής. Να ι-σχυροποιήσων τόν σώμα του και να τού δώσουν την ύγειαν τόν δια της άσκήσεως και δια της άγωνιστικής. Να καλλιεργήσων τόν πνεύμα του, ώστε να είνι εις θέσιν να χρησιμοποιήσων τας σωματικές των δυνάμεις. Να έπαισουν την ψυχήν του, ώστε να έχουν την δυνάμιν να άγωνίζωνται ήθικώς. Είς εινούηπετε 'Επαγγελμα και άν άσχελενται, άφείλουν να τώ άγαπήν, να τώ παράγουν, να τώ 'Εργάζωνται με ελπίαν, με πίστιν ν' άποτέλεσων συνεχώς εις τώ παρώντων τό έργον των όσον τόν δυνάτεν τελεσιτέρας.

Ο νέος, έχων έρθήν αντίλπινην περί τόν έαυτόν υποχρεώσεων, δά συνειδησθί και τας υποχρεώσεις του προς την οικογένειάν του. Θ' άποσθί φιλοεργός υιός, ό όποιος δια προσπαθήν την νέαν γενεάν, την σμηνερν νεολαίαν, την 'Ελλάδα της αύριον, ίνα άπέθι ίκανή να μάς διαδεχθή και να συνεχίση τό έργον της 'Εθνικής άναγεννήσεως. Δι' αυτό θεωρώ την 'Οργάνωσιν της Νεολαίας ως έργον πρωτίστης 'Εθνικής σημασίας και άπεσφάζω να προβώ εις αύτην άναλαμβάνων αυτοπροσώπως την κατεύθυνσιν της μεγάλης αυτής προσπάθειας.

Είς έλας τας προσπάθειας του ταύτης, τας όποιες καταβάλλει ο νέος δια τόν άγώνα της ζωής, χρίνι τώ έαυτώ του, της οικογενείας του, της κοινωνίας, πρέπει να έχη και έν άνωτερον ή-δανικόν, τό όποιον να τόν έμπνέι, να τόν κινή συνεχώς προς άνωτέρας επίδοι άγώνη και η άφοσίωσις προς την Πατρίδα είναι τό υπέρτατον καθήκον του 'Ελληνος. Χρίνι αύτης πρέπει να διαδεχθί άδιατάκτως την ζωήν του, την περιουσίαν του, τά πάντα.

Τήν 'Ελληνικήν Πατρίδα συμβολίζει η Α. Μ. ο Βασιλεύς. Κάθε νέος 'Ελλην πρέπει να μάθη, ότι έχει Ιεράν υποχρέωσιν άπεριερίστου σεβασμού, αγάπης και άφοσίωσής προς τόν πρόσωπον του Βασιλέως. Διά να δύνανται όμως να έπιτελή τό προς την Πατρίδα καθήκον, να ικανοποιή την άνωτάτην φιλοδεξιάν του, όπως άποσθί την χρίσιν εις αύτην και τόν Βασιλέα, πρέπει να πιστεύη εις την άνάγκην της

(Η Συνέχεια εις την 12ην σελίδα).

ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

—Τί θέλεις να σέ κάμω, ώρέ Κα-
ραϊσκάκη ; τόνε ρώτησε κάποτε
ο 'Αλήπασσας.

—'Αν με γνωρίζεις, πασοά μου,
άξιο γι' άρέστη, κάμε με άρέστη
άν με γνωρίζεις άξίο γιά χουσε-
μιά (δουλό), κάμε με χουσε-
μιά; άν δέ με γνωρίζεις, άξίο
γιά τό τίποτα, ρίξε με στη λίμνη.

Η ΤΟΛΜΗ ΤΟΥ

Στό Κομπότι, στόν πόλεμο που
έκαμε στό 1821, 8 'Ιουνίου, που
νίκησε τούς Τούρκους και τούς πή-
ρε στό κυνήγι, άνέβηκε σέ μία
τρακ' έβρίσκει τούς Τούρκους δυ-
νατά. Και γιά να τούς προσβάλ-
η χειρότερα και να δώση θάρρος
στός δικούς του, σήκωσε τή φου-
στανέλλα, κατέβασε τό βρακί και
προς τόν έαυτόν του. Τότε
ένως 'Αρβανήτης Γκέκας, κρομύ-
μενος κάπου στό κλαριά, τόν του-
φέκισε και τόνε λάρωσε στό δυό
μυριά από κάτω και σ' ένα άλλο
μέρος.

Ο ΜΠΑΤΣΟΣ

Φεύγοντας από τό Μεσολόγγι
οι Τούρκοι, στό 1823, τρωβήσαν
να περάσουν από τό Κοράκιο τό
γιοφύρι (βίμος) 'Αργυθέος. 'Ο
Καραϊσκάκης ήτασε στό μοναστή-
ρι της Τατάρας. Μπήκε στην έκ-
κλησία και προσευχήθηκε.

—'Από θού σε έδω, Μπατσομά-
τε, άν νικήσω, δά σέ προσκυνώ
έν Παναγία, είδε...
Κ' έκοψε τό λόγο του, πριν τόν
τελειώσει. Τότε έπιασε τόν 'Αι-
βλάση. 'Αμα ζυώσαν οι Τούρ-
κοι, ο Καραϊσκάκης γνώρισε τό
μυστηριώ, γιάτι τόν ήξερε άπ'τά
Γιάννηνα.

—Καρτέρα με, 'Ισλάμ Μπέντο!
τό φώναζε.

—Ξέ καρτεράκι! τό άπάντησε
ο 'Ισλάμ Μπέντος.

Τόνε μετάνοιξε νευρικάς κι' ά-
νυπόμουνος. Έπρεμε πριν άρχίσθ
ο πόλεμος.

Κοντά του ήταν ο Τσάκας, πε-
λώριος πολυκαρπός, πάλσιος του
σύντροφο. Γυρίζε και λείι στόν
Καραϊσκάκη:

—Τί τρέμεις; ώρέ Γύφτο; Φοβά-
σαι;

Και τό τρωβάνε έναν κατακέ-
φαλο. Τόν έθαγε έναν, χωρίς να
θυμώσθ ο Καραϊσκάκης. Γύφτος
ήταν τό παρόντιό του. Γιατί ή-
ταν μέλας, Μπατσομάτε, μά-
λιστα τόνε λέει γυιό του καπετάν
'Αρρογιάννη.

Η νίκη του 'Αιβλάση ήταν άπό
τά πρώτα κατορθώματα του Κα-
ραϊσκάκη και μεγάλωσε τ' όνριά
του.

ΥΠΑΚΟΥΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ο Καραϊσκάκης, άρχές στό 1824
έφτασε στό μοχαρία με την το-
πική διοίκησι της Δυτικής 'Ελλά-
δος στό Μεσολόγγι, όπου 'Ελευ-
θυμής ήταν ο 'Αλ. Μαυροκορδά-
τος. Ο Καραϊσκάκης κατηγορή-
θηκε πώς είχε κρυφή συνεννόηση
με τούς Τούρκους γιά να τώ δώ-
σουν τ' άρμυτωλική τών 'Αγρά-
φων. Η άλήθεια είνε πώς μπορεί
να είχε ψεύτικη συνεννόηση με
τούς Τούρκους γιά να προφυλάξθ
τό τόπο που γεννιόθηκε κ' 'Ελθρε
τ' 'Αγροφά, όπως είνεσιν συν-
νόηση κι' άλλοι πολλοί, όπαλογη-
γολ της Ρούμελης (τά λεγόμενα
καπέκια). Να πρόβωσι όμως, ά-
δύντο και τό φαντασθί κανείς,
ένδε κι' οί έχθροί του που τόνε
δικάσανε τό πιστεύαν τότε. 'Ο
μύθος δικτάτης και καταδικάστη-
σε σέ καθάριση κλπ. Κ' ένά ο
Δυσσέας 'Αντρούτσος, έχθρός ή
αυτός της Κυβερνήσεως, έμεινε
ός τό τέλος αλόγιστος, και κατόν-
τις να πάθι στ' άθλιώνη με τούς
Τούρκους, κι' έγασε και τή ζωή
του, ο Καραϊσκάκης πήρε την κα-
ταθήν του άπολύτο Κόι κιντήσε
με τί πομπή άνοδοκαρδή μίλει
σ' ένα γράμμα του, ποστέλειστό
Μαυροκορδάτο: «Εμείνα η τύχη
μου και άρρώστιας όπίσω» δέν
ήξευρά ακόμα από τά κρύα
πολλά ήταν ή από τούςσους άφορι-
σμούς που έπιτίθεντο τούς άνασθ
στην ψυχή, παρασφόνταν σ' έναν
άλλο άγώνα. 'Από τή μια έκμε-
τάλυνον στην άλλη. 'Από τό

ΕΡΓΑΤΕΣ 1938

(Ένα ζωνΤανό ρεπορτάζ υπό Νόβους)

Κάθε πρωί και κάθε θράδυ οι
δρόμοι της 'Αθήνας, του Πειραιά,
του Βόλου και τών άλλων μεγά-
λων πόλεων μας, γεμίζουν από
την 'Εργατιά που πηγαίνει ή σκολ-
νά από τή δουλειά. 'Αντρες με-
στωμένοι με τή χέρια ροζισμένα
από τή δουλειά, γυναίκες με πα-
κέτα, τό φαγητό τους στό χέρι, κα-
και νέοι έφηβοί γύρω στός έκκοσι
χρόνια, όλοι έλαστικοί και βροσά-
ροι τρέχουν τό πρωί στό 'Εργοστά-
σιό στ' άργαστήρι, στό μαγαζί...

Όλη την ημέρα παιδεύονται
στις μηχανές, όλοκληρα μηχανή-
ρια που τό άνδρσποινι μυαλό σκά-
ρουμε γιά την 'Εξοπλισμένη του
Δουλειάν έκεί σκυμμένη άνάμε-
σα από ρόδες και λωρίδας, μέσα σ'
ένα μονότονο κ' ένκευριστικό κό-
ρυθο που έμποδίζει κάθε άλλο ή-
χο να φτάση στ' αυτιά τών 'Εργά-
τη. Κι' όταν τελήση να δώση κά-
ποια διαταγή, πρέπει να δώση τά
χέρια σάν κανι στό στόμα και να
φωνάξθ 'ή όλη του τή δύναμη γιά
να τόν άκούσθ ο 'Εργάτης που δού-
λεύει λίγα μέτρα παραπέρα. 'Ε-
κατοστάκι ήτασε στό μοναστή-
ρι της Τατάρας. Μπήκε στην έκ-
κλησία και προσευχήθηκε.

—'Από θού σε έδω, Μπατσομά-
τε, άν νικήσω, δά σέ προσκυνώ
έν Παναγία, είδε...

Κ' έκοψε τό λόγο του, πριν τόν
τελειώσει. Τότε έπιασε τόν 'Αι-
βλάση. 'Αμα ζυώσαν οι Τούρ-
κοι, ο Καραϊσκάκης γνώρισε τό
μυστηριώ, γιάτι τόν ήξερε άπ'τά
Γιάννηνα.

—Καρτέρα με, 'Ισλάμ Μπέντο!
τό φώναζε.

—Ξέ καρτεράκι! τό άπάντησε
ο 'Ισλάμ Μπέντος.

Τόνε μετάνοιξε νευρικάς κι' ά-
νυπόμουνος. Έπρεμε πριν άρχίσθ
ο πόλεμος.

Κοντά του ήταν ο Τσάκας, πε-
λώριος πολυκαρπός, πάλσιος του
σύντροφο. Γυρίζε και λείι στόν
Καραϊσκάκη:

—Τί τρέμεις; ώρέ Γύφτο; Φοβά-
σαι;

Και τό τρωβάνε έναν κατακέ-
φαλο. Τόν έθαγε έναν, χωρίς να
θυμώσθ ο Καραϊσκάκης. Γύφτος
ήταν τό παρόντιό του. Γιατί ή-
ταν μέλας, Μπατσομάτε, μά-
λιστα τόνε λέει γυιό του καπετάν
'Αρρογιάννη.

Η νίκη του 'Αιβλάση ήταν άπό
τά πρώτα κατορθώματα του Κα-
ραϊσκάκη και μεγάλωσε τ' όνριά
του.

ΥΠΑΚΟΥΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ο Καραϊσκάκης, άρχές στό 1824
έφτασε στό μοχαρία με την το-
πική διοίκησι της Δυτικής 'Ελλά-
δος στό Μεσολόγγι, όπου 'Ελευ-
θυμής ήταν ο 'Αλ. Μαυροκορδά-
τος. Ο Καραϊσκάκης κατηγορή-
θηκε πώς είχε κρυφή συνεννόηση
με τούς Τούρκους γιά να τώ δώ-
σουν τ' άρμυτωλική τών 'Αγρά-
φων. Η άλήθεια είνε πώς μπορεί
να είχε ψεύτικη συνεννόηση με
τούς Τούρκους γιά να προφυλάξθ
τό τόπο που γεννιόθηκε κ' 'Ελθρε
τ' 'Αγροφά, όπως είνεσιν συν-
νόηση κι' άλλοι πολλοί, όπαλογη-
γολ της Ρούμελης (τά λεγόμενα
καπέκια). Να πρόβωσι όμως, ά-
δύντο και τό φαντασθί κανείς,
ένδε κι' οί έχθροί του που τόνε
δικάσανε τό πιστεύαν τότε. 'Ο
μύθος δικτάτης και καταδικάστη-
σε σέ καθάριση κλπ. Κ' ένά ο
Δυσσέας 'Αντρούτσος, έχθρός ή
αυτός της Κυβερνήσεως, έμεινε
ός τό τέλος αλόγιστος, και κατόν-
τις να πάθι στ' άθλιώνη με τούς
Τούρκους, κι' έγασε και τή ζωή
του, ο Καραϊσκάκης πήρε την κα-
ταθήν του άπολύτο Κόι κιντήσε
με τί πομπή άνοδοκαρδή μίλει
σ' ένα γράμμα του, ποστέλειστό
Μαυροκορδάτο: «Εμείνα η τύχη
μου και άρρώστιας όπίσω» δέν
ήξευρά ακόμα από τά κρύα
πολλά ήταν ή από τούςσους άφορι-
σμούς που έπιτίθεντο τούς άνασθ
στην ψυχή, παρασφόνταν σ' έναν
άλλο άγώνα. 'Από τή μια έκμε-
τάλυνον στην άλλη. 'Από τό

Εξομίσματα του 'Εργοστάσι στην ά-
νερη προσπάθεια γιά την άνατρο-
πή. Τό ιδανικό της; πώ γερής μας
νεολαίας, της 'Εργατικής, γινόνταν
ένα μονάχα: ή άνατροπή και ή
καταστροφή. 'Εχθρός του, μάρτυ-
ραν, έμμε τό Κράτος, όργανο τών
'Εργοστασιών κι' όταν τ' άντίκρυαν
στό πρόσωπο του υπαλλήλου ή τού
χωροφύλακα, ώρσοσάν έλαστικό
ναι από τή χίμαρσι της άνατρο-
πής. Συγκρούσεις, πολλές φορές
αίματηρές που καταλήγουν εν
τους δυστυχισμένους τούς 'Εργά-
τες σέ φιλανή, χάσιμο τού ψυμ-
ού, δυστυχία...

Όσοι, πώ συγκρίτμενοι ή λο-
γικώτεροι, έκείνον στ' αυτιά στό
νέο εύαγγέλιο, δέν είναν, ούσα
στικά μόρα καλότερη. 'Η πολλή
δουλειά, τό 'Εκπαιδευμένο μεροκά-
ματο και πάνα όπί-δω ή συναι-
σθησι ότι κανένας δέν φροντίζει
γι' αύτούς, ότι είνε έμπόρευμα κι'
έκμεταλλεύσθι γι' αυτήν τή διδασχί
κάθε 'Εργοστάσι, γνηνώσαν μέσα
του τό ντεφισισμώ. 'Εποιος 'Ερ-
εί — σκεφτόταν — άπ'ριο αυτό τό
λαυρί που γυρίζε δαιμονισμένα,
πόθολα σκα αληθινή, από προαύ-
λίο του 'Εργοστασίου, στό πέζο-
νικό της γειτονικής ταβέρνας.

Τό φαί λιτό κατά κανόνα, γα-
νέτα από τό τραπέζι ή από τή γό-
να του δουλευτή, που τά χρη-
σιμοποιεί γιά τραπέζι, μέσα σ'
λίγη όρω. Κι' όυτερα τό σκεφώ-
μένο από τή δουλειά κομψή τρώ-
νεται ήθονικά χάμου στ' ή, πώ
φαίνεται σάν τό καλύτερο κρεβ-
βάτι, περιμένοντες τό 'Εργατικό
πάλι που θα μετ'έβη όλους καί
τους τούς άνθρώπους στη δουλειά.

Τό θραδάκι όταν πιά ή μέρα δά-
κη φύγει, σκεδόν καί τή ηλεκτρι-
κά άρχίζουν ν' άνέβουν στό δρό-
μο, στό σπίτι, στό μαγαζί, έλάγ-
α πάλι άσχημότερα σκό μ'άτη στρώ-
γη φύγη της γιά σκόλημα που
ήγει σ' ή γλυκιά μουσική στο κορ-
σινάνα από τό βουήτο της μηχαν-
ής αύτης. Χειμάρρος αλάνθως τό-
τε, έλαστικός κι' όρημτικός έγαι-
νει άπ' όλες τις πόρτες της φά-
πριρας. Ένα γύρω στό 'Εργοστά-
σιο σχηματίζεται ένας μαύρος ζυ-
γός που τό σάματό τον παρορσι-
άζει συμπαγή, ο δγκος τών μερο-
καματιάρων, τών δημιοφώνων
της 'Εργατίας...

Όλας, έδω και δύο χρόνια οι
άνθρωποι αυτοί ήσαν οί άποκλή-
ρη της τύχης. Δουλεύοντες δέ, κα-
δάβκα και καμιά φορά καί
κατέσπαρσε όρος, κάτω από έκει-
με συνθήκες ένοισθάν την Ιερή ά-
γανάκτηση τού άδικήμένου να φου-
σκάνε τά στήθη του. 'Ανθρώποι
επιτήδειοι, καρτερούσαν έξω από
τό 'Εργοστάσιο τόν άναγκαζμένο
'Εργάτη και με τόν τρόπο τόν τό-
σο ύπουλο τώ έβαζαν μέσα στό
μυαλό τό μύθος και τό πάθος. Οι
πυλαιότεροισι πέρασαν δεκαπέντε
έικοσι κι' εικοσιπέντε χρόνια δου-
λεύοντας, αδιάφοροι στό κινύρ-
ματα τών «σωτήρων τους», τρα-
δούσαν γιά τό σπίτι ή την ταβέρ-
ναν. Κι' οί γυναίκες που τις περι-
μεναν μωρά ή άρρωστα παιδιά κι'
αυτές έπρεχαν σπίατα τους χωρίς
να δύνουν καμιάν προσοχήν τούς
«αποστόλους». Υπήρχαν όμως κι'
οί νέοι. Παίδια γερά με τή φλό-
γα της ζωής στός μάτια και την
ποθυία του άπολύτο Κόι κιντήσε
με τί πομπή άνοδοκαρδή μίλει
σ' ένα γράμμα του, ποστέλειστό
Μαυροκορδάτο: «Εμείνα η τύχη
μου και άρρώστιας όπίσω» δέν
ήξευρά ακόμα από τά κρύα
πολλά ήταν ή από τούςσους άφορι-
σμούς που έπιτίθεντο τούς άνασθ
στην ψυχή, παρασφόνταν σ' έναν
άλλο άγώνα. 'Από τή μια έκμε-
τάλυνον στην άλλη. 'Από τό

Εξομίσματα του 'Εργοστάσι στην ά-
νερη προσπάθεια γιά την άνατρο-
πή. Τό ιδανικό της; πώ γερής μας
νεολαίας, της 'Εργατικής, γινόνταν
ένα μονάχα: ή άνατροπή και ή
καταστροφή. 'Εχθρός του, μάρτυ-
ραν, έμμε τό Κράτος, όργανο τών
'Εργοστασιών κι' όταν τ' άντίκρυαν
στό πρόσωπο του υπαλλήλου ή τού
χωροφύλακα, ώρσοσάν έλαστικό
ναι από τή χίμαρσι της άνατρο-
πής. Συγκρούσεις, πολλές φορές
αίματηρές που καταλήγουν εν
τους δυστυχισμένους τούς 'Εργά-
τες σέ φιλανή, χάσιμο τού ψυμ-
ού, δυστυχία...

Όσοι, πώ συγκρίτμενοι ή λο-
γικώτεροι, έκείνον στ' αυτιά στό
νέο εύαγγέλιο, δέν είναν, ούσα
στικά μόρα καλότερη. 'Η πολλή
δουλειά, τό 'Εκπαιδευμένο μεροκά-
ματο και πάνα όπί-δω ή συναι-
σθησι ότι κανένας δέν φροντίζει
γι' αύτούς, ότι είνε έμπόρευμα κι'
έκμεταλλεύσθι γι' αυτήν τή διδασχί
κάθε 'Εργοστάσι, γνηνώσαν μέσα
του τό ντεφισισμώ. 'Εποιος 'Ερ-
εί — σκεφτόταν — άπ'ριο αυτό τό
λαυρί που γυρίζε δαιμονισμένα,
πόθολα σκα αληθινή, από προαύ-
λίο του 'Εργοστασίου, στό πέζο-
νικό της γειτονικής ταβέρνας.

Τό φαί λιτό κατά κανόνα, γα-
νέτα από τό τραπέζι ή από τή γό-
να του δουλευτή, που τά χρη-
σιμοποιεί γιά τραπέζι, μέσα σ'
λίγη όρω. Κι' όυτερα τό σκεφώ-
μένο από τή δουλειά κομψή τρώ-
νεται ήθονικά χάμου στ' ή, πώ
φαίνεται σάν τό καλύτερο κρεβ-
βάτι, περιμένοντες τό 'Εργατικό
πάλι που θα μετ'έβη όλους καί
τους τούς άνθρώπους στη δουλειά.

Τό θραδάκι όταν πιά ή μέρα δά-
κη φύγει, σκεδόν καί τή ηλεκτρι-
κά άρχίζουν ν' άνέβουν στό δρό-
μο, στό σπίτι, στό μαγαζί, έλάγ-
α πάλι άσχημότερα σκό μ'άτη στρώ-
γη φύγη της γιά σκόλημα που
ήγει σ' ή γλυκιά μουσική στο κορ-
σινάνα από τό βουήτο της μηχαν-
ής αύτης. Χειμάρρος αλάνθως τό-
τε, έλαστικός κι' όρημτικός έγαι-
νει άπ' όλες τις πόρτες της φά-
πριρας. Ένα γύρω στό 'Εργοστά-
σιο σχηματίζεται ένας μαύρος ζυ-
γός που τό σάματό τον παρορσι-
άζει συμπαγή, ο δγκος τών μερο-
καματιάρων, τών δημιοφώνων
της 'Εργατίας...

Όλας, έδω και δύο χρόνια οι
άνθρωποι αυτοί ήσαν οί άποκλή-
ρη της τύχης. Δουλεύοντες δέ, κα-
δάβκα και καμιά φορά καί
κατέσπαρσε όρος, κάτω από έκει-
με συνθήκες ένοισθάν την Ιερή ά-
γανάκτηση τού άδικήμένου να φου-
σκάνε τά στήθη του. 'Ανθρώποι
επιτήδειοι, καρτερούσαν έξω από
τό 'Εργοστάσιο τόν άναγκαζμένο
'Εργάτη και με τόν τρόπο τόν τό-
σο ύπουλο τώ έβαζαν μέσα στό
μυαλό τό μύθος και τό πάθος. Οι
πυλαιότεροισι πέρασαν δεκαπέντε
έικοσι κι' εικοσιπέντε χρόνια δου-
λεύοντας, αδιάφοροι στό κινύρ-
ματα τών «σωτήρων τους», τρα-
δούσαν γιά τό σπίτι ή την ταβέρ-
ναν. Κι' οί γυναίκες που τις περι-
μεναν μωρά ή άρρωστα παιδιά κι'
αυτές έπρεχαν σπίατα τους χωρίς
να δύνουν καμιάν προσοχήν τούς
«αποστόλους». Υπήρχαν όμως κι'
οί νέοι. Παίδια γερά με τή φλό-
γα της ζωής στός μάτια και την
ποθυία του άπολύτο Κόι κιντήσε
με τί πομπή άνοδοκαρδή μίλει
σ' ένα γράμμα του, ποστέλειστό
Μαυροκορδάτο: «Εμείνα η τύχη
μου και άρρώστιας όπίσω» δέν
ήξευρά ακόμα από τά κρύα
πολλά ήταν ή από τούςσους άφορι-
σμούς που έπιτίθεντο τούς άνασθ
στην ψυχή, παρασφόνταν σ' έναν
άλλο άγώνα. 'Από τή μια έκμε-
τάλυνον στην άλλη. 'Από τό

Εξομίσματα του 'Εργοστάσι στην ά-
νερη προσπάθεια γιά την άνατρο-
πή. Τό ιδανικό της; πώ γερής μας
νεολαίας, της 'Εργατικής, γινόνταν
ένα μονάχα: ή άνατροπή και ή
καταστροφή. 'Εχθρός του, μάρτυ-
ραν, έμμε τό Κράτος, όργανο τών
'Εργοστασιών κι' όταν τ' άντίκρυαν
στό πρόσωπο του υπαλλήλου ή τού
χωροφύλακα, ώρσοσάν έλαστικό
ναι από τή χίμαρσι της άνατρο-
πής. Συγκρούσεις, πολλές φορές
αίματηρές που καταλήγουν εν
τους δυστυχισμένους τούς 'Εργά-
τες σέ φιλανή, χάσιμο τού ψυμ-
ού, δυστυχία...

Όσοι, πώ συγκρίτμενοι ή λο-
γικώτεροι, έκείνον στ' αυτιά στό
νέο εύαγγέλιο, δέν είναν, ούσα
στικά μόρα καλότερη. 'Η πολλή
δουλειά, τό 'Εκπαιδευμένο μεροκά-
ματο και πάνα όπί-δω ή συναι-
σθησι ότι κανένας δέν φροντίζει
γι' αύτούς, ότι είνε έμπόρευμα κι'
έκμεταλλεύσθι γι' αυτήν τή διδασχί
κάθε 'Εργοστάσι, γνηνώσαν μέσα
του τό ντεφισισμώ. 'Εποιος 'Ερ-
εί — σκεφτόταν — άπ'ριο αυτό τό
λαυρί που γυρίζε δαιμονισμένα,
πόθολα σκα αληθινή, από προαύ-
λίο του 'Εργοστασίου, στό πέζο-
νικό της γειτονικής ταβέρνας.

Τό φαί λιτό κατά κανόνα, γα-
νέτα από τό τραπέζι ή από τή γό-
να του δουλευτή, που τά χρη-
σιμοποιεί γιά τραπέζι, μέσα σ'
λίγη όρω. Κι' όυτερα τό σκεφώ-
μένο από τή δουλειά κομψή τρώ-
νεται ήθονικά χάμου στ' ή, πώ
φαίνεται σάν τό καλύτερο κρεβ-
βάτι, περιμένοντες τό 'Εργατικό
πάλι που θα μετ'έβη όλους καί
τους τούς άνθρώπους στη δουλειά.

Τό θραδάκι όταν πιά ή μέρα δά-
κη φύγει, σκεδόν καί τή ηλεκτρι-
κά άρχίζουν ν' άνέβουν στό δρό-
μο, στό σπίτι, στό μαγαζί, έλάγ-
α πάλι άσχημότερα σκό μ'άτη στρώ-
γη φύγη της γιά σκόλημα που
ήγει σ' ή γλυκιά μουσική στο κορ-
σινάνα από τό βουήτο της μηχαν-
ής αύτης. Χειμάρρος αλάνθως τό-
τε, έλαστικός κι' όρημτικός έγαι-
νει άπ' όλες τις πόρτες της φά-
πριρας. Ένα γύρω στό 'Εργοστά-
σιο σχηματίζεται ένας μαύρος ζυ-
γός που τό σάματό τον παρορσι-
άζει συμπαγή, ο δγκος τών μερο-
καματιάρων, τών δημιοφώνων
της 'Εργατίας...

Όλας, έδω και δύο χρόνια οι
άνθρωποι αυτοί ήσαν οί άποκλή-
ρη της τύχης. Δουλεύοντες δέ, κα-
δάβκα και καμιά φορά καί
κατέσπαρσε όρος, κάτω από έκει-
με συνθήκες ένοισθάν την Ιερή ά-
γ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΟΙ ΦΙΛΑΘΛΟΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΑΙΩΤΕ ΠΕΡΜΕΝΟΥΝ ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ΤΙΣ ΓΙΩΝΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΑ. ΔΙΟΤΙ ΑΝΗΓΧΕΤΑΙ ΝΑ ΣΤΕΙΝ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΟΙ ΜΕ-

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΥ ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ

της, και αναλύθηκε σε δάκρυα.
Γιατί σου μαρτύρησ' τον φόν
μέσα στους λαγμούς, με τα χέ-
λιά, πριν από, αχ, πριν από
αυτά σου...
"Η θάρρα έφυγε γρήγορα π
στην ταραγμένη θάλασσα, κό-
π'όσο τον σκοτεινό ούρανο. Κό-
π'όσο έφώναζε πιά πάνω στο π
"Η θάλασσα είχε εθώσει σχεδόν
το κατάστρωμα.
Ξάφνου, ο μικρός έπεσε γον
στός, με τα χέρια σταυρωμ
κυττώντας προς τον ουρανό.
Το κορίτσι έσπασε το π
πο...
"Όταν έσηκωσε πάλι το κεφ
έστρεψε το βλέμμα πάνω στη
γρήνη επιφάνεια: το πλοίο διή
νόταν πιά. Είχε εξαφανισθ
ύγρον τάφον μαζί με τον μικρό
ρωα

ΤΕΛΟΣ

Οἱ ἄγῳνες Παναθηναϊκοῦ- Ὀλυμπιακοῦ. - Ὁ Χριστοφορίδης ἡδίκηθη μὴ προκριθεῖς διὰ τὸ πρωτᾶθλημα;- Ὁ τελευταῖος καὶ ἱστορικός ἄγων τῆς Ἐθνικῆς Αὐτρίας. - Ἀγῳνες ποὺ ἀνεμόνονται μὲ ἐνδιαφέρον

—Οἱ πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγ-
νες συμμετοχῇ τῶν πρωταθλητῶν
λων τῶν σωματείων τῆς Ἑλλάδος.
—Ἀγῶνες ποδηλασίας, πρωταθ-
ματος ἐπὶ ἀποστάσεως 30 χιλιο-
τρῶν πρὸς τελευτᾶν τὴν Κυριακὴν
—Οἱ δύο ἀγῶνες Ὀλυμπιακοῦ

φωνή:
—Λυπηθήτε μας!

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Κ Μ. ΚΟΚΚΑΛΗ

Ὁταν εὐρίσκει πάλι τὸ κεφάλαιον
ἔστρεψε τὸ ἑλάνημα πάντου στη-
γρῆν ἐπιφανειαί: τὸ πλοῖο δὲν
νόνταν πιά. Εἶχε ἐξαφανισθῇ
ὕψων τάφον μαζὶ μὲ τὸν μικρὸν
ῥωσ.

ΤΕΛΟΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Η ΣΤΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον Γ. ΠΕΠΠΑΝ, Φαλαγγίτην. (Παλαιόν Φάληρον) : Έλάδαμε την επιστολήν σας. Τά καλά σας λόγια διά την «Νεολαίαν» μάς συγκινούν.

Κον Κ. Κ., εργαζόμενον μαθητήν. (Ένταυθα) : Σάς ευχαριστώ μιν. Όδηγία διά την στήλην να ζητήσετε από την κεντρικήν οργάνωσιν.

Κον Α. ΜΑΧΑΙΡΙΑΝΑΚΗΝ (Αρκαλοχώρι Κρήτης) : Διά την έθρυσιν λόγου φαλαγγιτών εις το χωρίον σας θά σας δώσω οδηγίας ο κ. Νομάρχης.

Κον Γ. ΗΛΙΑΝ, βάπτην (Κιλίκης) : Σάς συγχαίρομεν διά τήν πατριωτισμόν σας και την άγαντην σας προς Η. Ο. Ν.

Κον ΗΛ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΝ, Φαλαγγίτην (Κιλίκης) : Η επιστολή σας δημοσιεύεται.

Κον Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΝ (Κυρίαν-Ρέθυμιον Κρήτης) : Σάς συγχαίρομεν διά τήν πατριωτική σας αίσθησιν.

Κον Ν. ΖΑΒΕΙΡΗΝ (Πάφρον Κομοτηνής Ροδότης) : Το πατριωτικό σας ποίημα άρκετά καλό.

Κον Κ. ΚΑΤΣΑΡΟΝ, φοιτητήν «Ανωτάτης Έμπορικής» (Ένταυθα) : Η επιστολή σας δημοσιεύεται.

Κον Ι. ΠΑΠΑΣΤΑΘΙΑΝ, Φαλαγγίτην (Βόλον) : Τά καλά σας λόγια που γράφετε διά την έκδοσιν μας, μάς συγκινούν.

Κον Ι. ΛΟΒΕΡΑΝΟΝ, διαδάκην (Πειραιά) : Η επιστολή σας δημοσιεύεται.

Κον Θ. ΓΑΒΡΙΝΑ, μαθητήν. (Πύργον) : Έλάδαμε το γράμμα σας και σας ευχαριστούμε. Τά πατριωτικά σας λόγια μάς συγκινούν.

Κον Π. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΝ, Φαλαγγίτην. (Ζάννη) : Σάς συγχαίρομεν θερμώς διά τήν πατριωτική σας αίσθησιν.

Κον Ε. ΤΡΙΓΚΑΝ, (Έρμιας Καραϊσκάκη-Θεσσαλίας) : Έλασάμε την επιστολήν σας. Ο πατριωτισμός σας μάς συγκινεί βαθιά.

Διά Ι. ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΙΝΟΥΝ, Φαλαγγίτην (Ένταυθα) : Σάς ευχαριστούμε θερμά διά τήν καλήν λόγια που μάς γράφετε.

Κον Σ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΝ (Σέρρας) : Το ποίημά σας «Έλλάς» έχει στιχογραφικά λάθη και χαλαρότητα. Διαβάστε πατριωτικά τραγούδια μεγάλων Έλλήνων ποιητών και ζανταρωγείτε. Το αίσθημα δεν σας λείπει.

Κον Α. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ. (Αγρινίου) : Το άρθρόκι σας που έζημεινε τη γυμναστική πολύ καλό. Το ποίημά σας «Γριατί» φαίνεται ότι έχει στιχογραφικά λάθη.

Κον Γ. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΝ, μαθητήν. (Μεσολόγγιον) : Ο έθνομισμός με τον οποίον μάς γράφετε για τήν «Νεολαία» μάς συγκινεί.

Κον Δ. ΤΣΙΔΑΝΗ, Φαλαγγίτην. (Γουρυσιασάν) : Η επιστολή σας γραμμένη με μολύδι της μελάνης είναι τελείως δυσανάγνωστη.

Κον Χ. ΔΑΥΔ.Ι. (Ένταυθα) : Η επιστολή σας δημοσιεύεται.

Κον ΤΑΚΗΝ ΛΥΔΗΝ. (Σύρον) : Σάς ευχαριστούμε διά την συνεργασίαν σας. Η πατριωτική σας επιστολή μάς έθυσσε.

Είς θερμόν συγχαιρήσιν διά τήν πεποιθήσιν σας προς την Θρησκείαν, την Οικονομίαν και τήν «Ελληνικήν Πατριάν».

Κον Δ. ΚΩΣΤΑΚΗΝ, δημοδιδάσκον. (Χαλασάνα-Αίγινας) : Διά την ίδρυσιν Η. Ο. Ν. εις το χωρίον σας ζητήσατε οδηγίας από τον κ. Νομάρχην της περιφέρειας σας.

Διά Α. Μ. ΜΑΝΔΕΛΟΥΝ. (Σταυροχώριον Ηλείας) : Το ποίημάκι που μάς στείλατε δεικνύει τήν πατριωτική σας αίσθησιν. Έχει όμως πολλά λάθη και δεν κρίνεται δημοσιεύσιμον.

Κον Ε. ΒΟΥΤΣΑΔΟΠΟΥΛΟΝ. Το άρθρόκι σας διά την 25ην Μαρτίου πολύ καλό. Διατυγχάζετε έθρυσιν στη «Νεολαία» πολύ άργα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ Η. Ο. Ν. (Πύργον) : Αναμένομεν άναπο-

κρίσεις σχετικάς με την εκεί κίνησιν της Η. Ο. Ν.

Κον Γ. Χ. ΛΙΑΝΗ. (Κόρινθος) : Το πατριωτικό ποίημά σας «Όπτα οίσα» πολύ καλό. Δημοσιεύονται όλο κληρον εις άλλην σελίδα.

ΔΙΑ ΔΕΛ. ΠΑΜΠΟΥΚΗ. (Ένταυθα) : Το άρθρο σας για τήν «Εθνική Έορτή» έθρυσσε δυστυχώς με καθυστέρησιν.

Κον Σ. ΚΟΥΒΑΡΗΝ. (Ένταυθα) : Το ποίημά σας στην «Ελληνική Νεολαία» δεν κρίνεται δημοσιεύσιμον. Διαβάστε «Ελληνας ποιητάς».

Κον Κ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΝ, υποφαλαγγάρχην. (Αέρσιαν) : Η άναπόκρισις έθρυσσε δυστυχώς με με γαλήνη καθυστέρησιν.

Κον Τ. ΜΥΔΩΝΑΝ, τμηματάρχην Η. Ο. Ν. (Κορυφασάν-Πύλίας) : Έλάδαμε το γράμμα σας. Τά καλά σας λόγια διά την «Νεολαίαν» μάς συγκινούν.

Κον Ν. ΚΑΤΡΙΝΗΝ (Μεραβέλλον Κρήτης) : Σάς συγχαιρομεν διά τήν πατριωτική σας αίσθησιν.

ΔΙΑ Α. Α. ΣΒΟΡΩΝΗ. (Ένταυθα) : Έλάδαμε το άρθρό σας «Από τήν άθήν των αίωνων». Δυστυχώς δεν υπάρχει επαρκής χώρος διά να το δημοσιεύομεν.

Στείλετε μας κάτι μικρότερον.

Κον Α. ΤΡΙΒΙΖΑΝ. (Ραχτόδες-Κερκύρας) : Σάς συγχαιρομεν διά τήν πατριωτισμόν σας.

Κον Α. ΚΑΜΠΑΝΑΝ, τελειόφοιτον Νομικής. (Πειραιεύς) : Το άρθρον σας «Ευαργός» πολύ καλό. Διατυγχάζετε άναπόκριση έπαιρηκήν προς διά να δημοσιευθή. Τά «Διά γράμματα» σας, επί τη έορτή της 25ης Μαρτίου έλήφθησαν με καθυστέρησιν.

Κον Γ. ΤΣΑΛΑΓΙΩΡΓΟΝ. (Φλώρινα) : Η άναπόκρισίς σας έθρυσσε με μεγάλην καθυστέρησιν.

Κον Χ. ΚΑΠΕΛΑΝ, μαθητήν. (Μεσολόγγιον) : Τά έθνομιστικά λόγια που γράφετε διά τήν «Νεολαία» μάς έκαμαν ιδιαίτερον έντύπωσιν. Σάς ευχαριστούμε θερμώς.

Κον Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΗ. (Ασπρόγεια-Φλωρίνης) : Η άναπόκρισίς σας έλήφθη με μεγάλην και καθυστέρησιν.

Παν. ΒΕΝ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΝ, ιμνασιόφιλτον. Το ποίημά σας «Είς Έλλάδα» άρκετά καλό.

Κον Κ. ΚΑΛΟΠΟΥΛΟΝ, Φαλαγγίτην. (Πειραιά) : Σάς συγχαιρομεν διά τήν πατριωτική σας αίσθησιν. Τα έθνομιστικά λόγια που γράφετε μάς συγκινούν.

Κον Β. ΚΡΑΥΓΙΤΗΝ, μαθητήν. (Παραμυθιά) : Ευχαριστούμε για τήν καλήν σας λόγια. Από το ποίημά σας σχετικάς καλό αυτό το τετράστιχον :

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

Γράμματα προς την «Νεολαίαν»

Πειραιεύς 7)4)38

*Αγαπητή «Νεολαία»,

Χρόνια και χρόνια είχαμε χάσει το δρόμο μας. Μά ήρθε ή 4η Αύγουστος και μάς έβρισε τον άνθρωπο με δρόμο, το δρόμο που τόσο ποθούσαμε, μά που δεν ήταν τότε δυνατό να τον άκολουθήσουμε γιατί μάς έλειπε ο οδηγός. Κι' ο οδηγός παρουσιάσθηκε στο πρόσωπο του Μεγάλου μας Άρχηγου, του Ίωάννου Μεταξά.

Ακόμη εινε αλήθεια πως ή έκδοσί σου ειναι μία μεγάλη συμβολή στο μεγάλο έργο της αναδιευρύνσεως της πατριωτικής μας. Παίδι της Αίγινας Έλλάδας κι' ενώ σου στέλνω το χαιρετισμό μου με την ύποψιν ότι κι' ενώ μαζί μ' όλους τους άλλους θα καταβάλω τις δυνάμεις μου για τήν έκδοσιν του μεγάλου σκοπού, να δημιουργήσωμε την Νέα Έλλάδα.

Με άγάπη

*Ομοδρόμη (Υπ)κήσας Πειραιεύς

Ίωάννης Λοδέρης

★

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ !

Λέγει το έμπνευσμένο τραγούδι της Νεολαίας, που χαρομένο θυμίζει άπ' την καρδιά κάθε νέου που υπερίσταν άνήγησε στους Άθρηναίους δρόμους την έορτή της Οικονομικής αναγέννησεως. Και πράγματι...

Τό ζωονόμο δερμάκι, που άρχισε να φύσά από τήν 4 Αύγουστο, την ήμερα αυτή που τ' όνομά της πρέπει από φυλκή να είναι κρυμμένο σ' ήν πατρίδα, την γωνία κάθε Έλληνικής καρδιάς, τ' άρκετά που έλ- ληνική καρδιά και σκέπασε το δέ σ' όμοιο χόμα της Έλλάδας, ά- νάστρο περ' από τήν Έλληνικήν γη, καί ζωντανεύει πάλι μέσα προς τήν άγνή κι' όμορφη Έλληνικήν γη. Τα Ιδανικά που όποσούσαν ένας Διάκος στην Άλαμάν, ένας Κολοκοτρώνη στο Μωριά, έ- νας Καραϊσκάκης στη Ρούμελη, τα Ιδανικά που τραγουδούσε ένας Σολωμός κι' ένας Β'λασώτης και που είχαν ναρκωθεί ζανζαν α- νειώνων τώρα, άπλώσαν τήν φερό- ναντα και πέταξε για να πτασούν το θύος που τους πρέπει. Και ή γέ- ρη Έλλάδα, ή θασιονμένη τμήν, ή νωζαναντί, παίρνει νειότη και γερά καθά, ζανζανόρκει το λά- πορ τήν δόξα και καί μαζί του πα- γοχαίρ' - προχωρεί υπερίσταν. Αυ- τή που φέρει άνα προς την άθυσση της καταστρώσεως, τώρα προχωρεί με τήν άγνήν ήν γήνην προς τήν άθυσση. Και ό νέος της ποδώνης χάσει από μέσος τον Έλληνα, της θωροδόν τώρα το δρόμο. Τήν κάνουν τα μονοπάτια λεωφόρων κι' ό αν φτάσουν μαζί της εκεί που πρέπει, ή ένα στήμα, ή ένα κα- νάλ θά τήν φωνάσουν : Έλλάδα έ- νιν πάλι ή χώρα του Πελοπόν- νησου και του Περικλή, των Κωνσταν- τίνων και του Διάνου ! !

Κον Α. ΑΓΓΕΛΙΔΗΝ, μαθητήν. (Παραμυθιά) : Ευχαριστούμε για τήν καλήν σας λόγια. Από το ποίημά σας σχετικάς καλό αυτό το τετράστιχον :

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

Αθηνών. Βγαίνοντας τώρα στην κοινωνία έμεις οι τελειόφοιτοι ύ- στερα από τήν άπόφαση που πήραμε στο σχολείο, αίσθανόμαστε τήν ά- νάγκη ενός υποστηρίγματος, ενός προστάτου. Τέτοιος είναι ή 'Οργάνωσις μας, προστάτης, μεγάλος συμβουλάτορας, σφόδρ. Καίτοι που προέρχεται από έμάς τά παιδιά της, καίτοι που θγάνει θεαθεί άπ' τήν καρδιά μας. Όποιος καί άν περάσει από τήν γραφεία της Υποδιοικήσεως δεν μπορεί παρά να σταθή έκαστικώς και να θεωρήσιν τήν άστροπασία έξέλει της 'Οργάνωσεως μας, τήν τάξι και το σε- άσμο προς τους άνωτέρους. Καί όποιος άποφασίζει να άνέβη της σκαλοπάτιας της Υποδιοικήσεως δεν μπορεί πορά να την άναγνώσιν καί να τρέψη άμέσως στον άξιωματικό της υπηρεσίας. Πρέπει δέ να εμκα- στε θεώσαι ότι καί έκείνοι που λέ- ναι λόγια περιφρονητικά για τους φαλαγγίτας, αυτοί σάν ναι πολλοί, θά γίνουν μία μέρα κήρυκες και ά- ποστολοί της ιδεολογίας μας και τών Ιδανικών της πατρίδος μας, συ- νδεσφεωμένοι με έμάς τους νέους ιδεολόγους και πιστού στην Α. Μ. τον Βασίλεα και τήν Α. Μ. τον Με- γάλο Έθνικό Κυβερνήτη.

Μά άδελφική άγάπη

Καραλ. Α. Δαυδ

Φαλαγγίτης (Υπ)σεως Αθηνών

*Αγαπητή μου «Νεολαία»,

Δέν μπορεί κανείς να παράγω- ρισή την μεγάλην άποστολήν σου πρό πάντων σέ μάς τους νέους.

Πρό της 4ης Αύγουστου ύπάρχον πολλά ελασθερά περιόδικα και θι- φιλία που δηλητηριάζουν τάς ψυ- χάς μας. Ήταν άδύνατον είς έκεί- νον που τά διάβάζεις να μην πασά- ρω, από τήν κακοδόηλους συκο- φαντίας των άνωτέρων, από τήν κα- θές άως, της Θρησκείας, της Πα- τριδας και της Πατρίδας.

Χάος όμοιο εις τον σπέντον Βασι- λέα μας και τον μεγάλον μας Κυ- βερνήτην κ. Ίωάννην Μεταξά όλο από τήν αλκαθική κηρύματα έ- σταμάτησαν, διότι άνέτειλε ή 4η

Αύγουστος.

Αί έννοιας Οικονομίας, Πατρι- δας και Θρησκείας είναι δέ αυτοίς αδιότατα και άόγιστα.

Αυτό το πιστεύον άπόλυτος ά- πό το μικρότερον μέχρι του με- γαλύτερου και είναι έτοιμοι να τ' άποδείξουν εις κάθε στιγμήν.

Ίωάννης Κ. Ύφαντης

Τελειόφοιτος Σ. Σχολής Ελευθέρων

Υποφαλαγγάρχης Υμηττού

Τήν παρελθούσαν έδόκησα φαλα- γγίται της «Υποδιοικήσεως Αθηνών» μέσων της τελευταίας άλλανης φρου- ράς του Μνημείου Αγνώστου Στρα- τιώτου. Είς πλήρη λόγους από έντα- λείς φαλαγγίτας παρτάχθη δεξιά του μνημείου με επί κεφαλής την μουσικήν του καί άπέδωσε τιμής την όραν της άλλανης της φρουράς.

Τόσον κατή την μετάβασιν, όσον καί κατά την άπόσπασιν των φαλα- γγιτών ο συγκινησμένος να παρανο- λούθησιν, μ' ελπίδαν, την τελειότη- κόμους, ένεψυχησε την άθυσση των αθηνών. Και ό νέος της ποδώνης χάσει από μέσος τον Έλληνα, της θωροδόν τώρα το δρόμο. Τήν κάνουν τα μονοπάτια λεωφόρων κι' ό αν φτάσουν μαζί της εκεί που πρέπει, ή ένα στήμα, ή ένα κα- νάλ θά τήν φωνάσουν : Έλλάδα έ- νιν πάλι ή χώρα του Πελοπόν- νησου και του Περικλή, των Κωνσταν- τίνων και του Διάνου ! !

Κον Α. ΑΓΓΕΛΙΔΗΝ, μαθητήν. (Παραμυθιά) : Ευχαριστούμε για τήν καλήν σας λόγια. Από το ποίημά σας σχετικάς καλό αυτό το τετράστιχον :

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

«Ολόκληρον έπρόβαλε ή αύγουλά της τέτοιας Αδύοδου και κα-»

Αθηνάσας. Η Έθνική Κυβέρνηση τώρα δεξιά με έθιμα γοργόν εις τον δρόμον της αναδιομοργίας και της προόδου του Έθνους.

Αγαπητή μου «Νεολαία», μία έκδοσιν τέτοια σάν την ίδικην σου έπεριμενον άνυπομώως όλοι οι Έλληνες για να γινή ή στυλοβά- της της νεότητος, ή οποία έξάδει ε- ις την καταστροφήν.

Καθένας μπορεί να φαντασθή την άσπιδον και τον άκράτητον ένθου- σιασμόν με τον όποιον σέ υπεδέθη ή Έλληνική Νεολαία. Ήναλίστη- ρον όμοιο ένθουσιασμόν έπρόβλεψαν τά πρώτα σου φύλλα σέ ήμάς τους νέους του Ιστορικού Ναυαρί- νου.

Βάδιζε σταθερά στο θαρό, άλλα- λειρό έργον σου που έκράνα ή 4η Αύγουστος. Όλοι οι νέοι της Έλ- λάδος θά είναι άκοίμητοι φρουροί των έθνικών ιδεωδών.

Αγαπητή «Νεολαία», δέξου τήν συγχαιρήσιν μου και τους φιλι- κούς μου χαιρετισμούς.

Με άγάπη

Θεόδωρος Άθαν. Δούδης

Έν Πόλε τή 5 Άπριλίου 1938

*Αγαπητή «Νεολαία»,

Οι φαλαγγίται και αϊ φαλαγγί- τισσα είναι τά νέα παιδιά της Έλ- λάδος, τά όποια στην καί άνα- πνύονται επί τή άθήν των ώρη- λών Ιδανικών της Οικονομίας, της Θρησκείας και της Έλληνικής Πα- τριδας, της υπερίσταν διά τάς πα- τριδας της δόξας. Αυτοί είναι οι μέλλοντες Έλληνες πολίται και οι ένασκαρτάι του Γ. Έλληνικού Πο- λιτισμού, του όποιου την άνατολήν έσημάνει ή 4η Αύγουστος του 1938.

Αί έννοιας Οικονομίας, Πατρι- δας και Θρησκείας είναι δέ αυτοίς αδιότατα και άόγιστα.

Αυτό το πιστεύον άπόλυτος ά- πό το μικρότερον μέχρι του με- γαλύτερου και είναι έτοιμοι να τ' άποδείξουν εις κάθε στιγμήν.

Ίωάννης Κ. Ύφαντης

Τελειόφοιτος Σ. Σχολής Ελευθέρων

Υποφαλαγγάρχης Υμηττού

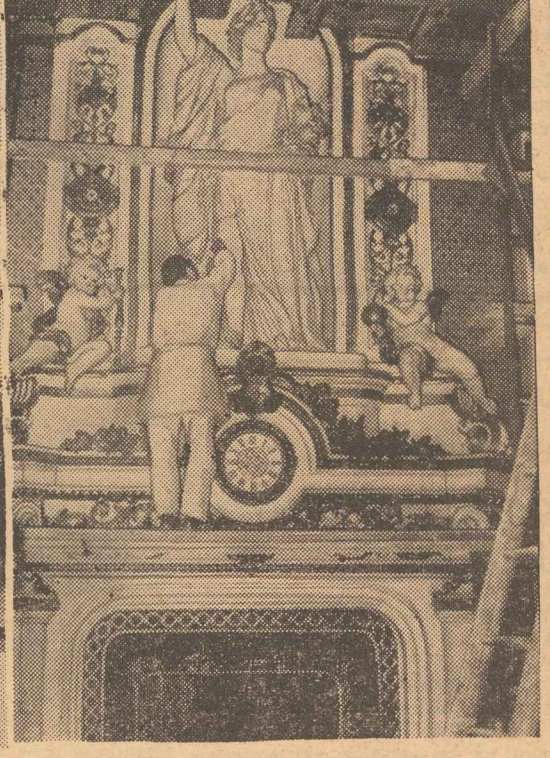
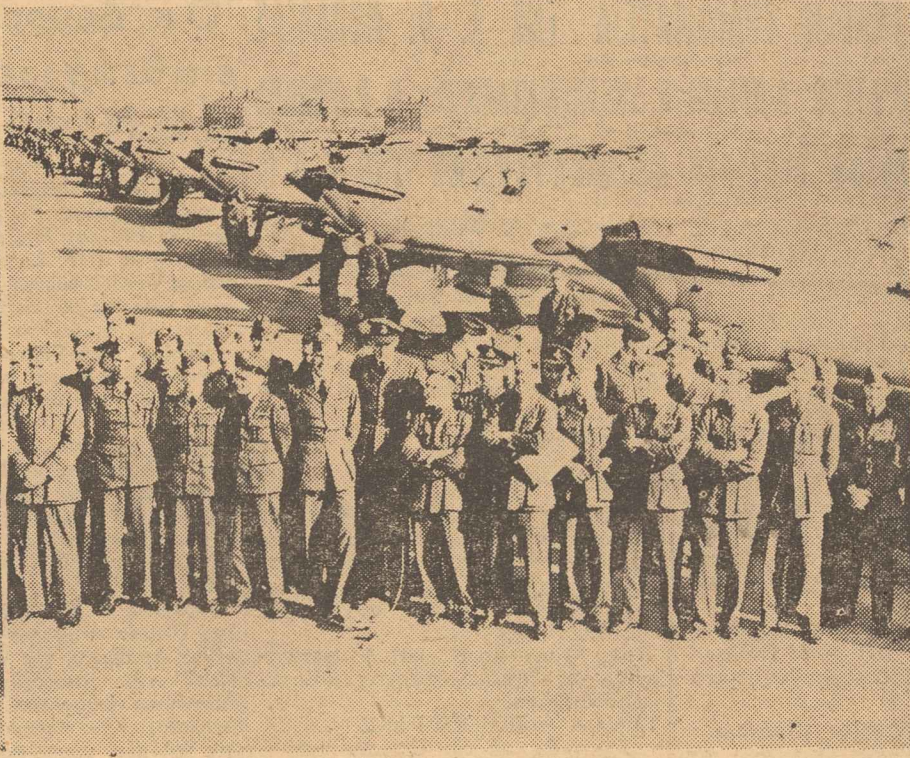
Τήν παρελθούσαν έδόκησα φαλα- γγίται της «Υποδιοικήσεως Αθηνών» μέσων της τελευταίας άλλανης φρου- ράς του Μνημείου Αγνώστου Στρα- τιώτου. Είς πλήρη λόγους από έντα- λείς φαλαγγίτας παρτάχθη δεξιά του μνημείου με επί κεφαλής την μουσικήν του καί άπέδωσε τιμής την όραν της άλλανης της φρουράς.

Τόσον κατή την μετάβασιν, όσον καί κατά την άπόσπασιν των φαλα- γγιτών ο συγκινησμένος να παρανο- λούθησιν, μ' ελπίδαν, την τελειότη- κόμους, ένεψυ

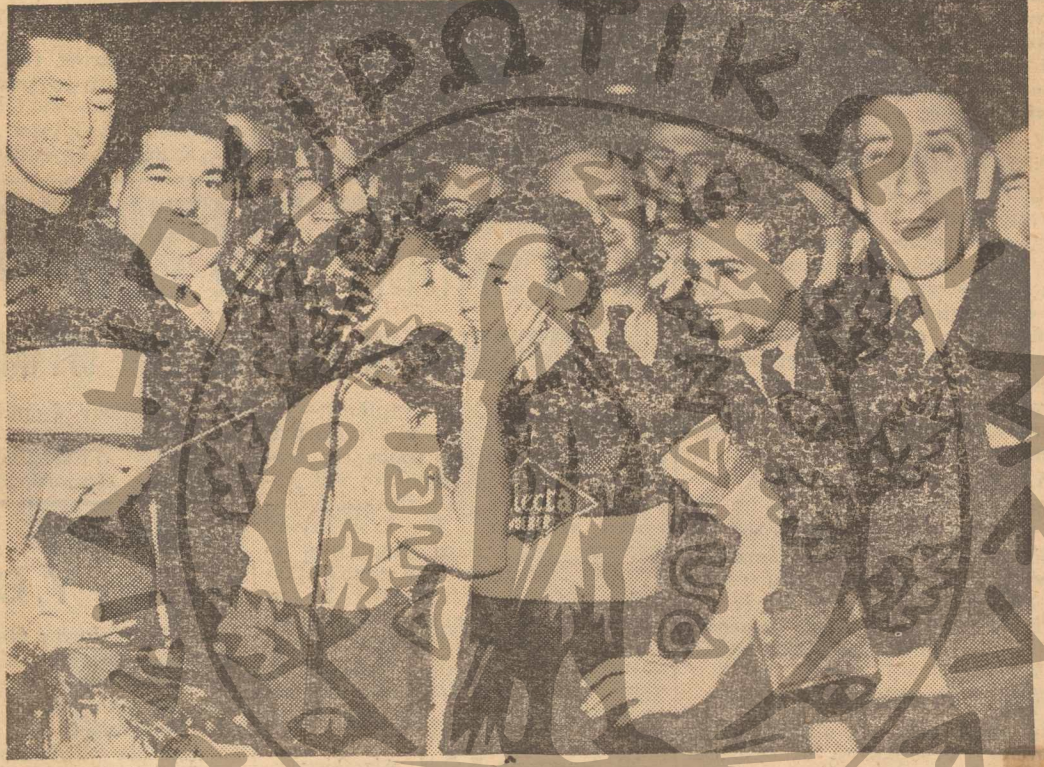
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΦΑΚΟΥ

Άριστερά : Ο βασιλεύς και η βασίλισσα της Αγγλίας επισκέφθησαν το Τεχνικόν Ίνστιτούτον εις Σόρεντις του Λονδίνου την 29ην Μαρτίου. Δεξιά : Το γαλλικόν χωρίον Αϊγκμπλάνς εις τὰς Άλπεις τῆς Σαβοΐας ἀπειλείται νὰ καταχωθῇ ἀπὸ τοὺς ὄγκους τῶν χωμάτων καὶ τοὺς θράχους πού ἐνεκεν ἐν-εργήτου αἰτίας ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰ πέριξ βουνά. Πολλοὶ θράχοι ἐφθασαν ἤδη τὰ πρῶτα σπιτία τοῦ χωρίου καὶ τὰ κατέστρεψαν.

Άριστερά : Ὁ Μουσσολίνι ἀπένειμε 83 χρυσὰ μετάρλια εἰς τοὺς ἐναπομεινάντας ἐκ τῶν πεσόντων ἀεροπόρων εἰς τὴν Ἀθησυνίαν καὶ Ἰσπανίαν. Εἰς τὸ μέσον : Εἰς τὸ Νόρθολυ ἐτέθη εἰς ὑπηρεσίαν ἡ πλέον ταχεῖα μοῖρα ἀεροπλάνων τῆς Ἀγγλίας. Οἱ κινητήρες τῶν ἀναπτύσσουν ταχύτητα ὑπὲρ τὰ 600 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Δεξιά : Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὁρολογίου μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων αἰθουσῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, ἤρχισαν αἱ προετοιμασίαι διότι ἐκεῖ θὰ κατοικήσῃ τὸ βασιλικὸν ζεῦγος τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του τὸν προσεχῆ Ἰουνίον εἰς τοὺς Παρισίους.

Άριστερά : Αἱ Ἀλθανίδες πριγκήπισσαι Ρουζινγέ, Μυσεγὲν καὶ Μαχζιντέ, ἀδελφαὶ τοῦ βασιλέως Ζώγου, ἐπέστρεψαν ἐξ Ἀμερικής. Ἀπεθιάσθησαν εἰς Σούθαμπτον διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Λονδίνον. Εἰς τὴν εἰκόνα μας φαίνονται κατὰ τὴν ἀποθίβασίν των εἰς Σούθαμπτον. Δεξιά : Ἡ χαριτωμένη Πε λέττ Ντυμπό, βασίλισσα τῶν Ἐξ Παρισινῶν ἡμερῶν, ἀσπάζεται τὸν ἀρχηγὸν τῆς Βελγικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος πού ἐθρικυβεύσε εἰς τὸ Παρίσι. Δεξιά ὁ ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Φεροναντέλ.